

377

OBWIESZCZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 11 grudnia 1946 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu dekretu z dnia 31 sierpnia 1944 r. o wymiarze kary dla faszystowsko-hitlerowskich zbrodniarzy winnych zabójstw i znęcania się nad ludnością cywilną i jeńcami oraz dla zdrajców Narodu Polskiego.

Na podstawie art. 2 dekretu z dnia 10 grudnia 1946 r. o zmianie dekretu z dnia 31 sierpnia 1944 r. (Dz. U. R. P. Nr 69, poz. 376) ogłaszam w załączniku do obwieszczenia niniejszego tekst jednolity dekretu z dnia 31 sierpnia 1944 r. o wymiarze kary dla faszystowsko-hitlerowskich zbrodniarzy winnych zabójstw i znęcania się nad ludnością cywilną i jeńcami oraz dla zdrajców Narodu Polskiego (Dz. U.

R. P. Nr 4, poz. 16) z uwzględnieniem zmian wynikających z dekretu z dnia 16 lutego 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 29) oraz dekretu z dnia 10 grudnia 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 69, poz. 376) i z zastosowaniem ciągłej numeracji artykułów.

Minister Sprawiedliwości:

Henryk Świątkowski

Załącznik do obwieszczenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 11 grudnia 1946 r. (poz. 377).

DEKRET

o wymiarze kary dla faszystowsko-hitlerowskich zbrodniarzy winnych zabójstw i znęcania się nad ludnością cywilną i jeńcami oraz dla zdrajców Narodu Polskiego.

Art. 1. Kto, idąc na rękę władzy państwa niemieckiego lub z nim sprzymierzonego:

1. brał udział w dokonywaniu zabójstw osób spośród ludności cywilnej albo osób wojskowych lub jeńców wojennych,
 2. przez wskazanie lub ujęcie działał na szkodę osób ze względów politycznych, narodowościowych, wyznaniowych lub rasowych poszukiwanych lub prześladowanych przez władze,
- podlega karze śmierci.

Art. 2. Kto, idąc na rękę władzy państwa niemieckiego lub z nim sprzymierzonego, działał w inny sposób lub w innych okolicznościach, niż przewidziane w art. 1, na szkodę Państwa Polskiego, polskiej osoby prawnej, osób spośród ludności cywilnej lub osób wojskowych albo jeńców wojennych,

podlega karze więzienia na czas nie krótszy od lat 3 lub dożywotnio albo karze śmierci.

Art. 3. Kto wyzyskując warunki wytworzone przez wojnę, wymuszał świadczenia pod groźbą wywołania prześladowań przez władze państwa niemieckiego lub z nim sprzymierzonego albo w inny sposób działał na szkodę osób poszukiwanych lub prześladowanych przez te władze,

podlega karze więzienia na czas nie krótszy od lat 3 lub więzienia dożywotniego.

Art. 4 § 1. Kto brał udział w organizacji przestępczej, powołanej lub uznanej przez władze państwa niemieckiego lub z nim sprzymierzonego albo przez zrzeszenie polityczne,

które działało w interesie państwa niemieckiego lub z nim sprzymierzonego,

podlega karze więzienia na czas nie krótszy od lat 3 lub dożywotnio albo karze śmierci.

§ 2. Za organizację przestępczą w rozumieniu § 1 uważa się grupę lub organizację:

- a) która ma na celu zbrodnie przeciwko pokojowi, zbrodnie wojenne lub zbrodnie przeciwko ludzkości,
- b) która, mając inny cel, zdąża do osiągnięcia go przez popełnianie zbrodni, określonych w pkt a).

§ 3. Przystępnym jest zwłaszcza udział:

- a) w niemieckiej narodowo-socjalistycznej partii robotniczej (National Sozialistische Deutsche Arbeiter Partei—NSDAP) na wszelkich stanowiskach kierowniczych,
- b) w sztafetach ochronnych (Schutzstaffeln—SS),
- c) w tajnej policji państwowej (Geheime Staats-Polizei—Gestapo),
- d) w służbie bezpieczeństwa (Sicherheits Dienst—SD).

Art. 5. § 1. Działanie lub zaniechanie pod wpływem groźby, rozkazu lub nakazu nie zwalnia od odpowiedzialności karnej.

§ 2. W tym przypadku sąd może zastosować nadzwyczajne złagodzenie kary ze względu na osobę sprawcy lub okoliczności czynu.

Art. 6. Wskazanie lub wydanie władzom państwa niemieckiego lub z nim sprzymierzo-

nego osób, ściganych za przestępstwo pospolite, nie podlega karze, jeżeli sprawca wskazania lub wydania działał w przeważającym interesie publicznym lub prywatnym.

Art. 7. W razie skazania za przestępstwo, określone w niniejszym dekrete, sąd orzeka:

- a) utratę praw publicznych i obywatelskich praw honorowych,
- b) przepadek całego mienia skazanego; przepadły majątek przechodzi na własność Skarbu Państwa z zastrzeżeniem praw osób trzecich, nie przenoszących wartości przepadłego majątku; nie uwzględnia się jednak praw wynikających ze spadkobrania ustawowego i z testamentu lub z dokonanej po popełnieniu przestępstwa darowizny; przepadek nie dotyczy przedmiotów wyłączonych z mocy prawa spod egzekucji; nieważne z mocy samego prawa są czynności prawne zdziałane w celu uchronienia majątku od przepadku.

Art. 8. Do czynów określonych w niniejszym dekrete nie stosuje się przepisów art. 6 i 61 kodeksu karnego z 1932 r. oraz art. 57 i 185 kodeksu karnego Wojska Polskiego.

Art. 9. Przepisy dekretu niniejszego stosuje się do czynów, popełnionych w czasie od 1 września 1939 r. do 9 maja 1945 r.

Art. 10. Do czynów, określonych w niniejszym dekrete, stosuje się przepisy dekretu z dnia 17 października 1946 r. o zniesieniu specjalnych sądów karnych (Dz. U. R. P. Nr 59, poz. 324).

Art. 11. Przepisy art. 1-9 stosuje się również do osób, podlegających właściwości sądów wojskowych.

Art. 12. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Sprawiedliwości, Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego.

Art. 13. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.